

Državni zbor.

Državne podpore vsled uim.

Dva dni se je posvetovala zbornica o raznih predlogih za podporo vsled vremenskih nesreč. K besedi se je oglasilo mnogo poslancev. V tem slučaju pa odloči žreb, po kateri vrsti imajo besedo razni govorniki. Kdor potegne prav nizko številko, je zagotovljen, da bo smel govoriti. Kajti, ko govori nekaj poslancev: 4 ali 6 — potem se navadno predlaga: konec razgovora. Tak predlog se je sprejel tudi v tem slučaju. Ostali govorniki si izberejo še svojega skupnega govornika za ali proti postavi; besedo ima še poročevalec, potem se glasuje in stvar je rešena. Vsi nujni predlogi — med njimi tudi za spodnještajarske občine: Loka pri Planini, Planinska ves, Št. Vid, Vrh, Doblešič, Drensko rebro, Senovo, Brezje, Sv. Ema in Nimno, katere je vložil poslanec g. Žičkar, so se sprejeli. Vladi se je naročilo, naj preiskuje potrebnost po teh občinah in naj jim pomaga z državnimi sredstvi. Treba torej, da te občine svojemu okrajnemu glavarstvu podajo popis sile in pomanjkanja, ki tam vlada. Če se torej glavarstvo prepriča o tem pomanjkanju, je dolžno nasvetovati namestniku, oziroma ministertvu, koliko podpore potrebujejo posamezne občine.

Uravnava rek.

Odsek za nujno podporo je predložil tudi jako važen sklep, ki ga je zbornica tudi sprejela in ki se blizu tako-le glasi: »C. kr. vlada se pozivlje, da dela na to, da se uravnajo struge vseh naših rek, (katere delajo škodo po svojem preplavljanju ali s tem, da trgajo rodovitno zemljo). V ta namen naj vlada zahteva potrebnih denarnih sredstev za povišanje tako imenovanega meljoracijskega fonda«. Meljoracijski fond je ustanovljen v ta namen, da se iz njega jemlje denar v zboljšanje zemljišč, v popravilo rek, za osušenje močvirja itd.

Zopet vsenemske interpelacije.

Prusaki v zbornici so vložili zopet mnogo interpelacij nespodobne vsebine, katerih si ni upal objaviti zbornični predsednik. Zato je 21. marca odredil tajno sejo, v kateri so se te interpelacije sicer prečitale, toda zbornica je po veliki večini glasov sklenila, da se ne smejo objaviti, ker so silno pohujšljive. Pri tej razpravi so se hudo prijeli socijalni demokrati in krščanski socijalci zavoljo nekega dunajskega socijalno demokratičnega Seitz-a. Ta mož se je robato obnašal proti

mladenič, po tisti hodi tudi mož. V tem času se odloči bodočnost.

Mladenič! Odpira se ti svet velikih dejanj, od vseh strani ti diha nasproti življenje, iskra sile življenja. Vrzi se v svet s krepko dušo in z velikim srcem, pa utrdi v tem viharnem boju — svoj značaj. Še je sprejemljivo tvoje srce za vse, kar je veliko, kar je plemenito, kar je večno. Veliko pričakuje od tebe Bog, ki te je ustvaril in ki te hoče osrečiti časno in večno. Veliko pričakuje od tebe sv. cerkev, ki te je sprejela za svojega uda. Veliko pričakuje od tebe domovina in država ter človeška družba sploh, v katere sredini živiš in se giblješ. Veliko dolguješ samemu sebi. Osreči samega sebe, prisvoji si, kar je najvišjega, kar je najboljšega; utemlji svojo bodočnost.

Tako boš utemeljil svoj značaj, tako boš vzgojil iz sebe značajnega moža — kremit značaj.

K temu ti želi najobilneje sreče tvoj Bogdanovič.

Ob vrnitvi . . .

(Konec.)

Drugi dan se je Ivan prezaspano vozil z mojstrom proti jugu. Gledal je skoz okno,

predsedniku šolske komisije, kateremu je nameril v javni seji zausnico. Zato je sklenil dunajski okrajni mestni šolski svet, predlagati deželnemu šolskemu svetu, naj se Seitz opusti iz šolske službe. Pri tej priliki je vzbudil govor dunajskega župana dr. Luegerja veliko zanimanje. Ta krščanski mož je nameril socijalnim demokratom očital, da so sovražniki cerkve in vere. Temu so se pa sociji upirali in zahtevali, naj dr. Lueger svojo trditev dokaže. Ta mož ni nikdar v zadregi. Reče torej med drugim: Vi ste sovražniki cerkve, ker ne hodite k božji službi in se norčujete iz resnic sv. vere. Dobro jim jo je zasolil.

Obstrukcija v zbornici.

Ker je zbornica prepovedala, objaviti nesramne spise vsenemških prusakov, so ti razjarjeni napovedali, da hočejo zabraniti nadaljno posvetovanje z obstrukcijo. Res, precej drugi dan so vložili dva nujna predloga, o katerih imajo pravico zahtevati, da se o njih takoj razpravlja. V znamenje obstrukcije so vsi vsenemški poslanci, ki so udje kakega odseka, napovedali svoj izstop. Vendar so se zadnji trenutek pomirili. Moral jim je predsednik obljubiti, da bo dal prečitati nekatere njihove kočljive interpelacije. To je storil in obstrukcija je za zdaj izostala.

Ljudsko štetje na Češkem.

Češki poslanec Hruby je vložil nujni predlog, v katerem se pritožuje nad krivicami, katere so se godile Čehom pri zadnjem ljudskem štetju: mnogo Čehov so zapisovali kot Nemce. V obče se je tožilo, kakšna nespamet je v tem, da se ljudstvo šteje po svojem občevalnim jeziku in ne po svoji narodnosti. Dunajskemu županu so očitali Čehi, da se je mnogo dunajskih Čehov zapisalo v Nemce. Temu se je uprl dr. Lueger, ter našteval učitelje in učiteljice in mestne uradnike na Dunaju, ki so se smeli zapisati kot Slovane. Eden izmed meščanskih učiteljev se je vpisal kot Slovenec — ne da bi se mu kaj žalega zgodilo. Vendar je naznanil mestni župan, da od zdaj naprej ne bo dobil na Dunaju nihče več mestne službe, če ne označi nemščine kot svoj občevalni jezik. Lepo to ni, da bo moral potemtakem Slovan zatajiti svojo narodnost, če hoče službo imeti na Dunaju.

Državne mitnice odpravljene.

Zbornica je sklenila 22. marca postaviti, vsled katere imajo prenehati mitnice na državnih cestah. Finančni minister pa je

premišljeval o teh novih pokrajinah, pokritih le tu in tam z redkim nizkim grmovjem in se ob tem živo spominjal temnozelenih borovih in smrekovih gozdov — pisanega polja in jesensko rumenih vinogradov svoje domovine. Skoro tako mu je bilo pri srcu, ko se je vozil kraj neznanih kraških vasij, spominjajoč se belih vasi z lepimi cerkvicami v svoji domačiji. — Nekak mrak mu je legel na vedro čelo . . . , zdelo se mu je, da je nepremišljeno zapustil dom in svoje — ter da se pelje nekam v svet — a ne k sreči, ne k radosti, nego v puščavo, da zamori ondi svoje mlado življenje. — Mojstru je lahek smehljaj preletel usta, ko je zrl učenca tako žalostnega pred sabo . . . , tudi njemu ni ugajala ta golčava, ta praznina, a vedel je, da ga čaka krasnejše življenje, v lepih Benetkah — in da bo učenec strmel nad krasoto vedno lepe Florence.

Došla sta v Benetke! — To življenje, kakor v sanjah, sedaj v gugajočo se gondolino, — čoln se zaziblje in odplava po ozkem kanalu. — Dalje, dalje! Ivanu je srce vstrepetal hrepenenja, zdelo se mu je, da stopa v novo življenje. — Da, v življenje, dalje v življenje! —

Pozabil je za trenutke dom, pozabil mamice, pozabil je na tujem! O saj je to lepo, tako neizrečno lepo! —

omenjal, da bi vsled tega izgubila država okoli 2 milijona kron in ni obljubil, da se ta postava potrdi, dokler ne vé, kje bo vzel in kako pokril ta primanjklaj.

Davek od zemljiških zadolžnic odpravljen.

Dne 26. marca se je zbornica posvetovala o sklepu davčnega odseka, naj so zemljiške — »hipotekarne« zadolžnice proste rentnega davka. Pri tej priložnosti je pa predlagalo mnogo poslancev različne želje; finančni minister je tudi ugovarjal, ker bi država izgubila nad 7 milijonov kron. Sklenilo se je, da se ima postava davčnemu odseku povrniti, da jo naj primerno preuredi in mora o njej vnovič poročati v 24 urah.

Železnica Grobelno-hrvatska meja.

Priprave za zgradbo te železnice so na štajarski strani že dalje časa vse v redu. Deželni zbor štajarski je dovolil za zidanje te železnice potrebno podporo le pod tem pogojem, da se železnica na hrvatski meji nadaljuje do Krapine, oziroma do Zaboka. Mažarji so v Budapešti dolgo časa premišljevali, kaj naj storijo, bi-li dovolili to železnično zgradbo na hrvatskih tleh ali ne. Zdaj so se vdali. Sporočila iz Ogerske naznanjajo, da je tudi železnica do Krapine našla milost v očeh Mažarov in se vtegne ta železnična proga: Grobelno-Zabok kmalu graditi.

Politični ogled.

Pohod na Dunaju. Gotovo je, da bo nemški prestolonaslednik še letos obiskal cesarski dvor na Dunaju. Wolfovi in Schönererjevi listi pa pišejo, da bo ob tej priliki poprosil nemški prestolonaslednik za roko nadvojvodinje Elizabete, hčerke umrlega cesarjeviča Rudolfa. Ta vest je malo verjetna, ker je nemški prestolonaslednik protestant, in bi naš cesar gotovo ne dovolil, da bi nadvojvodinja odstopila od katoliške vere.

Novi topovi. Dunajski listi pišejo, da hoče vojno ministerstvo napraviti 3000 novih topov, kar bo veljalo 100 do 120 milijonov kron. Kdo bo jih neki plačal? Če jih plačajo kapitalisti, dobro; če pa se bo hotelo zvrniti plačilo na revne stanove, tega ljudski zastopniki ne bodo pripustili.

Na Ruskem vre. Dijaki na Ruskem so pričeli razgrajati in ljudstvo se jim pridružuje. V Moskvi so bili veliki izgređi, pri katerih je morala napraviti red policija in vojaštvo. Ljudstvo hoče več pravic in več

In začel je primerjati svoje življenje, skromno življenje z življenjem v svetu. — Koliko razlike? — Kaj tisto vedno domače govorjenje, tista priprostost, jednostavnost brez vse razlike? — Kaj tisto petje fantov na vasi, kaj tisto slikanje domačih kapelic in znamenj? — Ivan se je zdel sam sebi malenkosten, ko se je spominjal svoje prošlosti! — Minili so dnevi in tedni, Ivan se je skoro navadil tuje zemlje in tujega jezika. — Domotožja ni čutil nobenega, da čemu tudi? Saj je bilo tu tako lepo.

Tudi družbe mu ni manjkalo. Tovarišev, pomagačev, učencev enake starosti je imel obilo. — In v družbi je mlad človek lahko vesel, — ako nima prirojenega čuta za samoto. — Tako so tekli tedni, meseci. — Ivan je risal, učil se, ubogal mojstra in bil srečen. Vsak mesec enkrat je poslal pismo svoji materi, pismo polno obljub! —

Tako so mu tekli meseci in leto se je nagibalo v zaton. In on je sedel dan na dan s čopičem v roki pred podobami in dihal vanje življenje . . . Mojster ga je hvalil in se čudil na tihem.

Takrat je pa Ivan prišel v družbo, ki ni poznala Boga . . . Poslušal je in strmel, kolikor je razumel to čudno govorico. — Govorilo se je o hudiču, — o Bogu ne, — tudi o peklju. Njegov duh je bil nepristo-